

Otázka, je-li tu tento úmysl, spadá v obor skutkového zjištění a může býti nss-em přezkoumána toliko s hlediska § 6 zák. o ss potud, není-li tu rozpor se spisy, není-li šetření provedeno neúplně neb zda nebyly porušeny podstatné formy řízení.

Takových závad nss neshledal.

Žal. úřad měl pro svůj skutkový závěr, že tu byl úmysl dávku zkrátiti, dostatečný podklad ve správních spisech.

Obě smluvní strany doznaly, že za prodané nemovitosti byla dojednána kupní cena 52.250 K, že však do trhov^é smlouvy byla pojata kupní cena částkou 32.250 K a že nabyvatelé vyplatili st-li trhovou cenu 52.250 K. Okolnost, byla-li celá tato kupní cena vyplacena st-li před podpisem trhov^é smlouvy, neb byla-li částka 20.000 K zaplácena teprve později, jest nerozhodna.

St-l připustil v odvolání objektivně úmysl zkrátiti dávku a nepopírá, že věděl o tom, že jest tu úmysl dávku zkrátiti. St-l spolupůsobil při zkrácení dávky tím, že podepsal trhovou smlouvu, v níž byla nesprávně udána trhov^á cena obnosem o 20.000 K menším, než jak byla skutečně dojednána. Také v příznání k dávce z přírůstku hodnoty udal ji st-l nesprávně toliko částkou 32.250 K, tedy částkou o 20.000 K menší, než byla skutečná trhov^á cena.

Měl tedy žal. úřad ve spisech dostatečný podklad pro závěr, že nesprávný údaj st-le o výši kupní ceny stal se v úmyslu dávku zkrátiti a tím jsou dány předpoklady pro předpis dávky o 100 proc. zvýšené.

Tvrdí-li st-l, že podal proti nabyvatelům u zemského soudu civilního v Praze žalobu na zrušení trhov^é smlouvy, že v ní pravý stav věci ohledně smluv^é kupní ceny doznal, a že se stal následkem vlastního udání obsaženého ve zmíněné žalobě pro účinnou lítost beztrestitým, dlužno vytknouti, že účinná lítost nemá v dávkovém řízení významu a st-le neomlouvá, nýbrž jedině průkaz, že nesprávný údaj se stal v omluvitelném omylu aneb aspoň bez úmyslu dávku zkrátiti; takového průkazu však st-l nepodal.

Bylo tedy stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 1443.

Policejní věci trestní: Celý instanční postup v řízení policejně trestním tvoří jednotný celek.

(Nález ze dne 26. června 1922 č. 16.785/21.)

Věc: Čeněk Č. v K. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku zákona o zabírání bytů.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: — — — — —

Rozhodnutí, do něhož si stěžováno, přičítá st-li porušení zákona o zabírání bytů ze dne 30. října 1919 č. 592 sb. z. a n. ve dvojím směru:

1. že proti předpisům § 10 cit. zákona volně nakládal jako vlastník domu s bytem pravoplatně zabraným sám jej obsadiv,

2. že bránil nastěhování se legionáře K., kterému zabraný byt byl přikázán, do bytu tím, že dveře rozsekal a bezpečnostní stráž insultoval.

Ve stížnosti vytýká Čeněk Č., že rozhodnutí to jest vadné, poněvadž bylo vydáno bez ohledu na to, že v odvolání svém popřel, že se deliktů stíhaných dopustil a důkaz o tom nabízel, že se vyklizení bytu nebránil a do zabraného bytu se nenastěhoval.

Žal. úřad založil rozhodnutí své na skutkových zjištěních stolice prvé, opřel tedy skutkovou podstatu stíhaných deliktů jen o obsah oznámení městského úřadu na Kladně ze dne — a o doznání st-lovo.

Dle uvedeného oznámení nevyhověl Čeněk Č. nařízení bytové komise, aby jí odevzdal byt po Ludvíku T. v jeho domě zabraný, naopak rozsekal sekerou dveře a když se tam měl stěhovati legionář K., prohlásil, že do bytu žádného nepustí, že mu nemá žádný co v jeho domě poroučet.

Dle protokolu ze dne — přiznal Čeněk Č. u okresní správy politické na Kladně, že si ponechal byt po T. přes to, že byl přidělen legionáři K.

Zjištění skutkové podstaty pod č. 1 uvedené zakládá se tudíž jedině na doznání st-lově, kdežto skutková povaha pod č. 2 uvedená opírá se, pokud jde o bránění nastěhování se K. rozsekáním dveří, o obsah zmíněného oznámení. Další okolnost ve skutkovém zjištění pod č. 2 obsažená, že st-l insultoval stráž bezpečnostní, když se K. do bytu měl stěhovati, není vůbec dovolanými průvody potvrzena.

V odvolání z rozhodnutí stolice první podaném popřel st-l skutkovou povahu pod č. 1 uvedenou a namítal, že zabraný byt sám neobsadil, nýbrž že tak učinil bez jeho vědomí Emanuel S., o čemž nabízel důkazy.

Celý instanční postup v řízení policejně trestním tvoří jednotný celek, takže lze v kterékoliv vyšší instanci uplatňovati nové skutečnosti třeba i takové, které jsou s původním udáním strany v rozporu. Neměl tedy žal. úřad okolnosti st-lem v odvolání uváděné nechat bez povšimnutí. Naopak poněvadž původní doznání jimi bylo úplně odvoláno, nemohl úřad toto odvolané doznání pokládati již za základ pro svá zjištění. Odpadlo-li však doznání, nemá zjištění skutkové podstaty pod č. 1 uvedené, jen na doznání st-le založené, ve správních spisech žádné opory.

Co pak se týče skutkového zjištění pod č. 2, dlužno poukázati k tomu, že, jak již uvedeno, okolnost, že st-l insultoval stráž bezpečnostní, není oznámením města Kladna vůbec doložena a nemá ve spisech správních opory. Pokud pak jde o další deliktní činnost st-le, že totiž dveře rozsekal, tvořil podklad zjištění žal. úřadu pouze obsah trestního oznámení. St-l obsah dotyčný popřel. Žal. úřadu náleželo tudíž, aby šetřením rozpor mezi obsahem trestního oznámení a tvrzením st-le vysvětlil. Žal. úřad tak neučinil. Opomenutí toto zakládá rovněž podstatnou vadu řízení a bylo tudíž nař. rozhodnutí zrušiti dle § 6/2 zák. o ss.

Č. 144.

Živnosti koncesované: Odůvodnění místní potřeby při posouzení otázky, má-li se udělit nová koncese kominická.

(Nález ze dne 26. června 1922 č. 1611.)